

BÁGER GUSZTÁV

A távozó visszatekint

*Ahogy búcsúzik, a beszéd lebomlása megáll.
A felejtés visszatekeri a fölvetelt,
egy percre belenéz a történetbe
és visszatalál az elveszett önazonossághoz.
Szereti azt az embert,
aki a másik szobában alszik.*

*Egyetlen szöveghely,
egyetlen karakter elég a búcsúlevélen,
hogy felébredjen a részvét.
Szobákon halad keresztül.
Átala lett, ami volt.
A kulisszák mögött bábok alszanak.
Vetésre váró magok.*

Rögök

*Reggel szentbeszéd, délben elmélkedés.
Este konklúziók, fogmosás.*

*A természet naponta lerombol,
hamvainkból gyúrja önmagát.*

*Véres ekékkal szánt, gyökerekig
és a kiábrándulás.*

*A titkok leple széthasad.
Utálkozunk. Szeretkezünk.*

*A történelem apokalipszis.
A filozófia nyelvi divatbemutató.*

*A vers hervad, bűdösödik.
A főnevek szavatossága lejár.*

Kerti pad

Látogatás Ébert Tibornál

*A festék ragyogását
elszívta már a Nap.
Földbe süllyedt lábak,
rozsdamarta váz,
tört lécein az idő zongorázgat.
Bordal-táncunk elbírta,
estékbe szőtt verseink.
Elárvult, moha lepte díszlet
álmodásaink színpadán.*

*Vizsgálatról vizsgálatra.
Mint ez a pad, úgy vagyok én is.
Ismerős váróteremek,
ismerős köhögések.
Lassan cammog a nagymutató.
Mondtam-e: tekintetem ablakát
befalazzák lassan,
de felolvastattam
kötetnyi dialógusod.
Most arra kérlek,
olvasd újra kedvenc két sorom,
hadd keringjen itt tovább!*

*„A pásztor botja araszol,
alvó juhok kísérik”.
Ezüst fürtök sátra alatt
felragyog egy Greco-i arc,
a kéz ütemezve dirigál.
Ismételd!
„A pásztor botja araszol,
alvó juhok kísérik”.
Ismételd!
„A pásztor botja araszol,
alvó juhok kísérik”.*

*Kerti pad helyett most
karosszék marasztal.
Közös anyánk, a magyar nyelv,
ismét álomba ringatott.*